

Jeg synes, at der må være noget at gøre her, også for Danmark. Vi ved godt, at de andre lande er endnu værre end Danmark og endnu mere kreative med hensyn til, hvad der egentlig er udviklingsbistand, men det ville klæde Danmark også at gå foran på det område, så vi får mere kvalitet og kan sætte rammerne for det. Tak.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Krisen rammer helt klart og af klare årsager de fattigste lande hårdest, for selv om der også hos os er folk, der rammes hårdt, har vi jo her ressourcerne til at hjælpe enhver, hvis vi ellers vil det; der er rigdom nok til at hjælpe dem, der bliver arbejdsløse, eller som på anden måde bliver ramt. Men det er anderledes i de fattige lande. Her er der i forvejen for få ressourcer, og her kan man ikke bare finde ressourcer til dem, der kommer i klemme.

Nogle områder rammes dobbelt hårdt, fordi man ikke længere køber deres varer – et salg af varer, som de har baseret en stor del af deres økonomi på, og når de mister den eksport, mister de en stor del af deres eksistensgrundlag. Det er derfor, der er brug for hjælp her og nu, sådan som vi har diskuteret det i dag. Det drejer sig om mere ulandsbistand; vi skal rette op på den nedskæring, som den her regering gennemførte, da den kom til; vi skal rette op på, at nogle af de midler, der i dag bruges som udviklingsbistand, gives til noget helt andet. Når vi afskriver gæld, som vi alligevel aldrig nogen sinde kunne få ind igen, kaldes det hjælp til de fattige, selv om de fattige ikke får en krone. På samme måde bruger regeringen udviklingsmidler til at hjælpe flygtninge. De skal selvfølgelig hjælpes, naturligvis skal de det, men ikke for penge, som skulde gives til udvikling i de fattigste lande.

Det er et par milliarder af vores ulandsbistand, der på den måde bruges på alt muligt andet end udvikling. Det er derfor, vi i dag meget har diskuteret, at det er nødvendigt at gå foran med at øge ulandsbistanden, fordi der er brug for vores penge – nu er vi godt nok et lille land, som det blev sagt før, men målt i økonomi er vi jo alligevel et af de større lande i verden, og vi skal på den måde også presse de andre lande til at leve op til løfterne og øge deres bistand. Som vi har kunnet se det her i dag, har Dansk Folke-

parti lagt en bremse på, og derfor kan det jo ikke ske, før vi får et regeringsskifte, desværre, men det er endnu en begrundelse for et regeringsskifte.

Dernæst må vi stille det mere principielle spørgsmål, hvorfor verdens fattigste lande rammes så hårdt af den økonomiske krise – altså, det er jo en krise, der startede i de rige lande. Den burde ikke slå så hårdt igennem, som det sker i øjeblikket, sådan at når der er sådan en krise hos os, skylder den i den grad ind over de fattige lande. Hvorfor skal fattige dø i Afrika, fordi en af verdens allerstørste banker i USA krakker? Det er der sådan set ikke nogen naturlov i. Men det er jo selvfølgelig, fordi der er blevet skabt et liberalistisk verdensmarked, hvor de fattigste lande er lagt åbne, og hvor de ikke har mulighed for at beskytte deres egen skrøbelige økonomi, men er nødt til at åbne deres grænser for vores stærke virksomheder og blive udsat for en uretfærdighed i verdenshandelen, hvor de er tvunget til at sælge billigt til os, mens vi sælger dyrt til dem.

Så vil jeg sige, at ulandene er blevet alt for afhængige af verdensmarkedet. De kunne efter vores opfattelse stå langt stærkere, hvis de baserede sig mere på selvforsyning og havde en meget stærkere lokal produktion med eksport og handel med nabolandene – ikke fordi de på nogen måde skal isolere sig fra verdensmarkedet, men der er jo ingen grund til, at det korn og den ris, man producerer i et land, skal sendes en tur rundt om kloden på verdensmarkedet, før den når de munde, som den skal mætte. Det er derfor, vi mener, det er vigtigt at bryde WTO's og EU's pres for mere liberalisering og mere frihandel. Landene, særlig de fattige lande, skal i højere grad kunne basere deres økonomi på et samarbejde med mere ligeværdige handelspartnere end i dag, hvor de tvinges til at handle på vores betingelser. Derfor er der brug for at ændre verdenshandelen, så man undgår, at de fattige lande igen rammes, sådan som vi ser det nu.

Så jeg mener altså, at der er to ben at gå på. Det ene er at sikre mere bistand til dem her og nu, så de kan komme bedst muligt igennem den aktuelle krise, og det andet er at ændre den måde, som verdenshandelen fungerer på, så vi på lang sigt undgår, at de kommer ud i nye kriser.

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ministeren.